

VIŠI SUD U PODGORICI

K.br.68/2011

Podgorica, 27.07.2011. godine

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Ćupića Ratka, kao predsjednika vijeća, sudije Ivanović Radomira i sudija porotnika Međedović Jelene, Todorović Slavice i Radević Radenka kao članova vijeća, uz učešće Alibalić Emine kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog R. F koga brani V. V., advokat iz Podgorice, zbog krivičnog djela –ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 KZ u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika, rješavajući po optužnici VDT-a iz Podgorice Kt.br.24/11 od 01.04.2011.godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Medenica Lepa zamjenik VDT-a, nakon održanog usmenog, glavnog javnog pretresa dana 22.07.2011. godine u prisustvu zastupnika optužnice, optuženog i njegovog branioca, donio je, a dana 27.07.2011. godine javno objavio

PRESUDU

Optuženi R. F., rođen . u C., nastanjen u P.i ul. ., državaljanin Crne Gore, po zanimanju carinik, nezaposlen, neoženjen, pismen, sa završenom srednjom školom, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Osnovnog suda u Kolašinu K.br.124/08 od 23.10.2009. godine zbog krivičnog djela iz čl.399 KZ CG na kaznu zatvora od 6 mjeseci uslovno na 1 godinu i presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.1625/09 od 14.05.2010. godine zbog krivičnog djela iz čl.403 KZ CG na kaznu zatvora od 3 mjeseca, uslovno na 2 godine, u pritvoru od 04.02.2011. godine do 27.07.2011. godine,

KRIV JE

Zato što je:

Dana 29.01.2011.godine oko 19,00 časova, u Podgorici u ul. R. S., ispred ulaza zgrade ., nakon prethodne svadje i fizičkog obračuna sa oštećenim M. K., sa umišljajem pokušao da liši života oštećenog, na način što ga je telefonskim putem pozvao da izadje ispred ulaza navedene zgrade, pa kada ga je ugledao, iz pištolja marke "Bereta" NN serijskog broja, kal.7,65 mm, za koji pištolj nije imao izdat oružani list i isti je neovlašćeno nosio na javnom mjestu protivpravno odredbi čl.27 i 11 Zakona o oružju ("Sl. List RCG" br.49/2004) u njegovom pravcu ispalio više projektila, pa je oštećeni bježeći niz stepenište koje vodi u podrumске prostorije pokušao da se zaštiti, a okrivljeni je i dalje nastavio da puca u pravcu oštećenog, koji projektili su ga pogodili nanoseći mu tešku tjelesnu povredu u vidu prostrelne rane u predjelu desne potkoljenice sa višestrukim otvorenim prelomom desne goljenjače i desne lišnjače, nakon čega je pobjegao sa lica mjesta,

- čime je izvršio krivično djelo - ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika u sticaju sa krivičnim djelom - nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika,

pa sud optuženom R.F. na osnovu citiranih zakonskih propisa, čl.4,32,36,42 i 48 st.1 KZ a za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz člana 143. u vezi člana 20. KZ-a i primjenom člana 45. i 46. KZ-a, utvrđuje:

- za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 KZ, kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6

(šest) mjeseci,

- za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 KZ, kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca,

pa ga sud na osnovu citiranih zakonskih propisa, čl. 48 st. 2 KZ-a, te čl.199, 202 i 364 ZKP-a,

OSUDJUJE

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 8 (osam) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 04.02.2011. godine do 27.07.2011. godine.

Obavezuje se optuženi da ovom sudu plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.072,50 eura, kao i paušal u iznosu od 100,00 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Obrazloženje

Optužnicom Višeg državnog tužilaštva u Podgorici Kt.br.24/11 od 01.04.2011. godine pri kojoj je njen zastupnik ostao do kraja glavnog pretresa, stavljeno je na teret optuženom R. F. da je izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 KZ u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.1 Krivičnog zakonika.

Optuženi R. F., u svojoj odbrani kod Uprave polivije PJ Podgorica je naveo da oštećenog M. K. poznaje još iz osnovne škole, a oko šest mjeseci prije kritičnog događaja od njega je pozajmio 600 eura da bi tim novcem vratio neki raniji dug. Navodi da mu je K. pozajmio novac drugarski, bez ikakve kamate, ali kako je vrijeme prolazilo, on nije bio u mogućnosti da mu taj novac vrati, pa mu je 10-15 dana prije ovog događaja, K. rekao da mu novac mora vratiti jer mu je potreban. Pošto novac nije imao, jer nigdje ne radi, trudio se da ga sakupi, ali u tome nije uspio, a nije imao od koga ni da pozajmi. Zato je i izbjegavao kontakt sa njim. Ali jedne prilike a smatra da je to bilo 28.01.2011. godine K. ga je pozvao telefonom i rekao mu da mu do sutradan do 13 časa mora novac vratiti. Pošto on do tag roka novac nije sakupio, isključio je svoj mobilni telefon i to oba telefonska broja koja koristi. Dana 29.01.2011. godine dok je prolazio pored zgrade "I" u centru grada slučajno je naišao na K.u, pa ga je K. odmah uhvatio za ruku i "odvukao" ga u prolaz koji vodi u unutrašnjost objekta "O". Odmah ga je udario šamarom, a potom je još nekoliko puta, tražeći mu novac, na što mu je on rekao da će mu novac do noći stvoriti. Tom prilikom od urdarca koje mu je K. zadao, zadobio je povredu gornje usne koja mu je bila rasječena sa unutrašnje strane. Tu su se rastali, nakon čega je na više mjesta pokušavao da novac pozajmi da bi ga K. i vratio, ali bezuspješno. Zato je odlučio da podje u K. da bi od svoje babe S. L. novac pozajmio, pa je pozvao B. D. koji je vlasnik "I" firme u naselju Tološi, da bi se dogovorio da zakupi jedno vozilo, pa je tamo pošao sa svojim bratom od strica R. N., a uz put im se pridružio R. V., zv. "V.". Kada su stigli u Tološe sa B. D. je sačinio ugovor o zakupu vozila, nakon čega su on, R.V. i R.N. sa tim iznajmljenim vozilom, a to je bilo vozilo "I" crvene boje, krenuli ka centru grada. Putem je razmišljao o svom odlasku za Kotor, pa je od tog puta odustao. Pozvao je svog druga R. Dj. koji mu je rekao da se nalazi kod Autobuske stanice, tačnije kod poslastičarnice "Dijana". Zato su njih trojica pošli tamo i zatekli Dj., a smatra da je to bilo oko 18,30 časova. Tražio je od Dj. da mu pozajmi novac, ali mu je Dj. rekao da nema. Dok je on razgovarao sa Dj., V. i N. su sjedjeli u vozilu. Pošto više nije imao od koga da traži, pozvao je K. telefonom, a to je bilo oko 18,40 časova, pa mu je K. kazao gdje se nalazi, da je to u naselju Gorica "C" i objasnio kako da dodje do njegove zgrade i gdje se nalazi njegov ulaz u zgradi. Ali prije nego što je bio došao do Autobuske stanice, svratio je do svoje kuće pa je iz kućice za psa uzeo pištolj koji je tamo sakrivao, a radi se o pištolju marke "Bereta" kal.7,65 mm koji je kupio 5-6 godina ranije od nekog momka iz Doboja gdje je studirao. Inače u pištolju je imao 6 metaka. Naveo

je da je tom prilikom pištolj uzeo sa sobom sa razloga da bi ga možda nekome prodao, kako bi stvorio pare da vrati Koči. Kada su krenuli ka K. vozio je N., a on je njemu (tj. .) i V. rekao da treba sa K. da se vidi ili da nešto provjeri. Pošto su stigli na ulicu ispred zgrade rekao je N. da stane i da ga sačeka, pa nakon što je N. zaustavio vozilo, pozvao je K. i rekao mu da je došao i da ga čeka ispred ulaza. K. je čekao pored vrata ulaza, pa kada je K. izašao, isti je krenuo prema njemu (tj. prema optuženom) i rekao mu povišenim tonom: "Jesi li mi spremio pare". On je tada iz straha uzeo pištolj koji mu je stajao za pojasom i otpočeo da puca prema njemu. Nije vidio što je tada K. radio, kuda se kretao, kuda je bježao. Prema njemu je tada ispalio više hitaca pri čemu je pištolj usmjerio na niže, prema njegovim nogama, što znači da nije imao namjeru da ga ubije, pa ni da ga povrijedi. Pošto je ispalio projekte, okrenuo se i otrčao prema autu u kojem su ga čekali N. i V., pa je ušao na zadnje sjedište i rekao N.: "Vozi me odavde". Pošto su se udaljili N. ga je pitao što je bilo i što se desilo, te nastavio da vozi prema naselju Stari aerodrom, pa je iza zgrade ".l" parkirao vozilo, nakon čega su iz vozila izašli, a on uzeo ključeve od tog vozila i otišao na jednu stranu, a njih dvojica na drugu. Pješice je pošao prema Katoličkoj crkvi gdje se jednim taksi vozilom odvezao do hotela "A." kod Vezirovog mosta, pa je pješice pošao do mosta, našao se pored ograde, izvadio pištolj iza pojasa i isti bacio u vodu. Iz P. je zatim preko Komanskog mosta pošao za Komane gdje ima porodičnu kuću, pa je tamo boravio sve do 04.02.2011. godine kada se predao policiji. Na kraju je izjavio da mu je žao što je učinio i da se zbog toga kaje.

U odbrani iznijetoj pred istražnim sudijom, ponovio je prethodne navode, s tim što je dodao da je prema oštećenom M. K. pucao sa udaljenosti 2m do 3m od ulaznih vrata, a kada je počeo da puca, da je K/ bio na donjem stepeniku ispred ulaza, a to je u stvari već trotoar, pojašnjavajući pri tom da ispred ulaza u tu zgradu postoji jedan stepenik i trotoar i siguran je da je oštećeni bio na trotoaru. Inače kada je pucao oštećeni je bio udaljen od njega 1m do 1,5m, i išao je prema njemu. Dalje je pojasnio da je prije izlaska oštećenog, on istog čekao ispred ulaznih vrata koja nijesu bila otvorena. Kada su se vrata ulaza otvorila, oštećeni je izašao pitajući odmah za pare i krenuo prema njemu raširenih ruku, pa je on tek tada iza pojasa izvadio pištolj i počeo da puca, ne obraćajući pažnju gdje se nalazio oštećeni, a kada je prestao da puca, osvrnuo se i vidio da oštećenog nema, nakon čega je pobjegao u auto. Dodao je da ne zna koliko je metaka ispalio, misli da je ispalio sve metke koje je imao u pištolju, a ne zna da li je u pištolju imao 6 ili 7 metaka. Kazao je još da V/ i N/, koji su ga čekali u kolima na udaljenosti oko 30m od zgrade, nijesu znali zašto je on tu došao, niti su znali da on kod sebe ima pištolj, a kada se vratio u auto rekao im je da je pucao na oštećenog.

Na glavnom pretresu optuženi je ponovio odbranu iznijetu u predkrivičnom postupku i istrazi, posebno ističući da ga je oštećeni prilikom susreta kod zgrade "Beko" fizički napao na način prvo što ga je udario pesnicom u predjelu usta, zatim ga je 2 ili 3 puta ošamario, dok on njemu nije vratio ni jedan udarac.

Na posebno postavljeno pitanje da li može precizno odrediti vrijeme kada ga je oštećeni kod zgrade "Beka" fizički napao, izjavio je da je to bilo oko 12,00 časova, a na pitanje da li je oštećeni prilikom izlaska iz zgrade (u kojoj je stanovao) imao šta u rukama, izjavio je da oštećeni u rukama ništa nije imao, a da je odmah po izlasku krenuo ka njemu pitajući ga za pare.

Branilac optuženog je u završnoj riječi zastupao tezu da se u konkretnom slučaju radi o ubistvu na mah u pokušaju iz čl. 145 u vezi čl. 20 KZ jer je nesporno da je izvršenju djela prethodio napad od strane oštećenog, koji se desio bez krivice optuženog, te da je taj napad doveo do afektivnog stanja kod optuženog, a koje se mora okarakterisati kao afekat jačeg inteziteta koji je neophodno potreban da bi ovo krivično djelo postojalo.

Sud je na pretresu izveo dokaze saslušanjem svjedoka - oštećenog M/ K/, kao i svjedoka Ra/N/e i R/ Dj/, dok je pročitao iskaz svjedoka R/ V/, čitanjem zapisnika o uvidjaju Uprave policije - PJ Podgorica Ku.br.124/2011 od 29.02.2011. godine, čitanjem zapisnika o pretresanju vozila "Reno Clio" reg. oznaka PG CN /vlasništvo B/D/, čitanjem potvrde Uprave policije - PJ Podgorica o privremeno oduzetim predmetima od B/D/ putničkog

motornog vozila "Reno Clio" reg. oznaka PG CN / crvene boje, Ku.br.124/2011 od 01.02.2011. godine, čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.460/11 o analizi "parafinskih rukavica" skinutih sa šaka oštećenog M/ K/, , čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.453/11 o utvrđivanju prisustva barutnih čestica izuzetih prilikom krim. tehničkog pregleda vozila "Renault Clio" reg. br. PG CN / čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.691/11 o utvrđivanju prisustva barutnih čestica na garderobi okrivljenog R/ F/, čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.458/11 o utvrđivanju daljine pucanja, čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.459/11 o trasološkom vještačenju garderobe oštećenog M/K/, čitanjem otpusne liste sa epikrizom Kliničkog centra na ime oštećenog M/ K/ mat. br. istorije bolesti 2097/105, čitanjem nalaza i mišljenja Komisije vještaka od 23.06.2011. godine, kao i dopune ovog nalaza i mišljenja od 12.07.2011. godine i neposrednim saslušanjem predstavnika Komisije vještaka dr Golubović Željka na glavnom pretresu od 08.07.2011. i 22.07.2011. godine, čitanjem Izvještaja Uprave policije - Forenzičkog centra Danilovgrad br.457/11 o balističkom vještačenju dostavljenih čaura i projektila pronadjenih na licu mjesta, čitanjem nalaza i mišljenja sudsko medicinskog vještaka dr Nikolić Krsta od 02.03.2011. godine o vještačenju povreda nastalih kod oštećenog M/ K/, uvidom u fotodokumentaciju Uprave policije - PJ Podgorica, sa skicom lica mjesta br.17-28-244-186/312 od 29.01.2011. godine, čitanjem Izvoda iz kaznene evidencije Uprave policije - PJ Podgorica za optuženog R.F.

Svjedok - oštećeni M. K., u svojoj izjavi u istrazi je naveo da je dana 29.01.2011. godine bio u stanu koji je "iznajmio", a koji se nalazi u ul. R. S. u Podgorici. To je stan u potkrovlju, a zgrada ima . sprata. Spremao se da ide na slavu kod svog druga V. B.koji živi u ul. V. R.. Taman prije nego što je trebao da krene pozvao ga je telefonom R. F. i tražio od njega da izađe ispred zgrade. On se zatim spustio niz stepenice, pa kad je bio u prizemlju i trebao da izađe, kroz zastakljena vrata je vidio figuru osobe, koja je imala na gornjem dijelu tijela neku žutu odjeću i odmah zatim vidio je bljesak i čuo pucanj, a taj prvi metak pogodio ga je u desnu nogu, a odmah potom uslijedilo je još nekoliko pucnjeva. Bacio se prema podrumu, a prije nego što se bacio, osjetio je da mu je nekoliko metaka prošlo pored glave i čuo je kako su meci udarali u zidove. Bio je pogodjen četiri puta, sve u desnu nogu, a te prilike nije znao ko je na njega pucao jer tu osobu nije prepoznao. Dalje je izjavio da optuženog R.F. poznaje već desetak godina, zna ga iz osnovne škole. Ne zna zbog čega je Filip tražio da se te noći sretnu. Prije ovog događaja nije ga vidjao desetak dana. Sa njim nikada ije imao bilo kakav konflikt, nikada ga nije izudarao, niti mu je F. što dužan. Stan iz kojeg je te noći izašao, bio je prethodno iznajmio i platio zakupninu samo za jedan mjesec, a bio mu je potreban zato što mu je bila došla djevojka iz Ulcinja. Dalje je naveo da su ulazna vrata na ulazu zgrade zastakljena, misli običnim staklom, a ulaz u zgradu je osvijetljen i to samo sa unutrašnje strane, dakle ne i sa spoljašnje. Od podnožja stepenica pa do ulaznih vrata ima oko jedan metar i on je bio na tom prostoru između ulaznih vrata i stepenica, kad je počelo da se puca, kojom prilikom se on bacio lijevo prema stepenišnom kraku koji vodi ka podrumu, a sa toga kraka se bacio u podrum. U bolnici je bio šest dana, a nakon toga ide na kontrole i još uvijek nosi fiksator u desnoj nozi na koju ne smije da se oslanja. Dalje navodi da ne zna zbog čega je optuženi R.F. pucao na njega.

Na glavnom pretresu svjedok - oštećeni M. K. je ponovio navode iz istrage, posebno ističući da navedenog dana nije imao nikakav konflikt sa optuženim i da mu optuženi nije dugovao novac. Napominje da je u tom iznajmljenom stanu stanovao već oko 10 dana prije ovog događa, a optuženi je znao gdje stanuje jer ga je prethodno pitao telefonom, pa mu je on objasnio gdje stanuje i u kojem ulazu. Na posebno postavljeno pitanje - kako je obezbijedio novac za iznajmljivanje stana i da živi u iznajmljenom stanu, ako već za sebe kaže da je student, isti je odgovorio da nešto novca dobije na kladionici a nešto mu daju njegovi. Na dodatno pitanje je odgovorio da nikome nije pozajmljivao novac. Na kraju je izjavio da se ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv optuženog niti prema njemu ističe bilo kakav imovinsko - pravni zahtjev.

Svjedok R.N. u svojoj izjavi u dosadašnjem postupku da ga je dana 29.01.2011. godine oko 17,30 ili 18,00

časova pozvao mobilnim telefonom njegov rođak R. F., da dođe kod osnovne škole "Sutjeska" i da će ga tamo čekati. On je došao i našao F. da ga čeka u jednom vozilu marke "Reno clio" crvene boje, a sa njim je bio i njihov prezimenjak R.V., koji im inače nije srodnik. F. tom prilikom nije ništa neobično izgledao, bio je malo nervozan, ali ništa posebno. Pitao ga je gdje će da idu, a on je odgovorio da treba kod autobuske stanice da se vidi sa nekim svojim drugom koji se zove R.Đ. a kojeg i on poznaje upravo preko F.. Kada su došli do autobuske stanice, kod jedne poslastičarnice, zatekli su R. Đ., pa su F. i Đ. nešto razgovarali pri čemu ne zna o čemu jer se on odmah pošto se pozdravio sa Đorđem vratio u kola. Pošto se u kola vratio i Filip otišli su put centra grada, stim što je on (tj.N. vozio a F.mu je rekao da vozi pod Gricom pa je on nastavio da vozi i to pored stadiona malih sportova. F. mu je objasnio gdje da stane, pa je on kolima stao na ulicu. F. je tom prilikom rekao da će da se vidi sa nekim, pa je nakon izlaska iz kola, stupio sa nekim u vezu mobilnim telefonom, dok su on i V. ostali u kolima slušajući muziku. Nakon minut ili minut ipo od F. izlaska iz vozila, čuo je četiri ili pet pucnjeva i vidjeli su F. kako trči prema vozilu, a zatim utrčava u vozilo i sjeda na zadnje sjedište. F. je tada pitao da li je ko na njega pucao a F. mu je samo rekao: "Vozi, vozi, vozi", pa je on pokrenuo vozilo koje je već bilo okrenuto ka centru grada i nastavio da vozi onom ulicom koja od Vile "Gorica" vodi prema Bulevaru .. Za to vrijeme Vasilije je gledao da li je F. i gdje povrijeđen. Dolaskom na Bulevar ., vozilom je skrenuo ka Maslinama, pa dok su se vozili, pitali su F. o čemu se radi, a on im je tada rekao da je pucao na K.M., što on tako reći nije mogao da povjeruje, jer je K. njegov drug još iz osnovne škole, a takođe je i F. drug. F. je zatim tražio da ga vozi za K., što je on odbio, pa je vozilo zaustavio u naselju Stari Aerodrom, gdje su iz vozila svi izašli, nakon čega je F. negdje pošao pješke, bolje reći pobjegao, dok su oni zaustavili neko taxi vozilo i pošli kući. Pošto mu je F. već bio dao broj mobilnog telefona vlasnika toga vozila kojim su se do tada kretali, on je tog vlasnika nazvao i predao mu ključeve vozila, a radilo se o vozilu marke "Reno clio" koje je bilo iznajmljeno. Dodao je još da uopšte nije znao da K. ima iznajmljen stan Pod Goricom dok je znao da ima iznajmljen stan u Bloku 5 iza zgrade u kojoj žive njegovi (tj.K.) roditelji. Nije znao za bilo kakve probleme između K. i F.. Dodao je još da ne zna čime se K. bavi i ništa ne može reći o njegovim poslovima.

Na glavnom pretresu ovaj svjedok je ponovio prethodne navode i dodao da je te prilike vozilo zaustavio oko 15 do 20 metara od zgrade prema kojoj je F. pošao. F. mu nije pričao da je toga dana imao neki sukob sa K., mada je toga poslijepodneva kada su se našli, vidio da mu je usna otečena, ali ga nije pitao od čega mu je to. Tek kasnije je saznao da je F. imao konflikt sa K. i to zbog novca kojeg je F. dugovao K., a to je saznao od nekih momaka iz njegovog kvarta preko Morače.

Svjedok R.V. je izjavio da je dana 29.01.2011. godine negdje oko 16,30 ili 17,00 časova po njega došao optuženi R. F. sa nekim vozilom marke "Reno clio" crvene boje. Iako on i F. nijesu rođaci, znaju se i druže se, kao što se druže i sa F. bratom od strica N. R. koga zovu Rara. F. često zna da iznajmi kola i da se voze. Tako se desilo i te prilike, pa su se on i F. vozili po gradu, a onda je u toku vožnje F. zvao N. tražeći da dođu za njega kod osnovne škole "Sutjeska", pa su oni za njega došli i nastavili vožnju po gradu, a zatim pošli u pravcu autobuske stanice, gdje je F. izašao iz vozila i nešto porazgovarao sa nekim čovjekom kojeg on nije poznao. Nakon toga, vozilom su pošli ka centru grada, s tim što je N. vozio, jer je tako tražio, a takođe je i on (tj. ovaj svjedok) prešao na prednje sjedište, dok je F. sjedio na zadnjem sjedištu. F. je u stvari legao na zadnje sjedište, izgledao je "kao iskrivljen", kao da se sa njim te noći "nešto dešavalo", ali nije znao što mu je. Nastavljajući vožnju kroz centar grada, F. je N. rekao: "vozi me pod Goricom, da se vidim sa čovjekom". Sve vrijeme F. je sa nekim razgovarao telefonom i čuo je da pominje vraćanje nekih para. Tako su došli u neku ulicu u naselju Pod Goricom, gdje je F. rekao N. da stane, pa kada je N. na ulici zaustavio vozilo pod jednom svetiljkom, F. je izašao iz vozila i pošao put stambene zgrade, razgovarajući sa nekim mobilnim telefonom. Po proteku 5-6 minuta a možda i manje od F. izlaska iz vozila, čuli su se pucnji, koji su bili rafalni, ali je on to doživio kao pucanje petardi. Odmah nakon tih pucnjeva F. je dotrčao u vozilo i rekao: "vozi me, upucao sam ono pašće, neće me nikada više taći u životu". Tada ga je Nikola upitao: "Koga si upucao", na što je F. odgovorio "K.", pa mu je N. tada opalio šamar i rekao mu: "ukopa nas". N. je tada startovao vozilo i to vrlo brzo i skrenuo lijevo, pa su pošli put nadvožnjaka, a zatim lijevo pored pruge prema Zagoriču, a potom desno put

Maslina, te dalje došli u naselje Stari Aerodrom, gdje su svi izašli iz vozila. F. ih je pitao hoće li ključeve od vozila da se dalje voze, ali su oni F. otjerali, a N. ga je nogom udario "u zadnjicu", nakon čega je F. negdje pošao, dok su on i N. zaustavili neko taxi vozilo i pošli kući. Sjutradan je saznao da je K. prethodnog dana izudarao F., a to je znao i cijeli kvart. Nije mu poznato čime se bavi. K. a priča se da "kamatari" tj. da daje pare na kamatu, a ne zna da li je i F. pozajmljivao.

Svjedok R. Đ. je posvjedočio da je dana 29.01.2011. godine oko 18,00 časovao pozvao mobilnim telefonom R. F. da bi sa njim porazgovarao kada će mu vratiti neki dug u iznosu od 600,00 eura koji F. ima prema njemu još od prije dvije godine. U tom razgovoru F. ga je pitao gdje se nalazi, pa mu je on objasnio da je kod Autobuske stanice u poslastičarnici "Dijana". Oko 18,30 časova F. je došao ispred poslastičarnice sa nekim kolima crvene boje u kojima su bila još dva momka, od kojih jednoga nije poznavao, dok je drugog znao kao F. druga a koji ima nadimak "... F. je izašao iz vozila a tokom razgovara sa njim vidio je da je isti vidno uzrujan i da mu je povrijeđena usna. Pitao ga je što mu je to na usni, a on mu je odgovorio "vidi šta su mi uradili", pa je prstima izvrnuo usnu da mu pokaže tu povredu, te dalje nastavio: "neće svaki zec dizati kurac na mene". Nastavio je da priča kako će naći pištolj i pucati na "njega", pri čemu on ne zna na koga je mislio, ali je razumio da misli na osobu koja ga je prije susreta sa njim istukla. Slušajući F. priču, R. se rukama hvatao za glavu i pokušavao da F. smiri, a to je i on (tj. ovaj svjedok) pokušavao. Nakon tog susreta, koji je trajao oko 10 minuta, razišli su se, a F. je sjeo na zadnje sjedište tog vozila kojim je došao, a na zadnjem sjedištu do njega bio je R.. Kazao je još da ga je F. tokom razgovora pitao da li ima slobodan stan za neki "štek" a ta riječ u žargonu znači mjesto gdje se nešto ili neko može sakriti, a inače F. je znao da on (tj. svjedok R.) sem stana u kojem živi ima još jedan stan. U tom trenutku pomislio je da F. ima namjeru da u taj stan pođe sa nekom curom, i odgovorio mu da je taj stan zauzet jer u njemu živi stanar, ali kako je razgovor odmicao, shvatio je da F. taj stan treba za nešto drugo. Inače za vrijeme toga razgovora, F. je nekoga zvao telefonom, a ta F. priča mu je izgledala nepovezano i F. je bio blijed, izgledao je kao drogiran, tresao se. Pitao je N. šta se ovo dešava sa F., a N. mu odgovorio da je F. neko udario.

Na glavnom pretresu ovaj svjedok je ponovio navode iz istrage, s tom razlikom što je istakao da optuženi R. F. u razgovoru sa njim nije pominjao pištolj, a na pitanje kako pojašnjava razliku u odnosu na iskaz dat u istrazi kada je kazao da je F. rekao da će naći pištolj i pucati na "njega" pri čemu on nije znao na koga, ovaj svjedok je kazao da tu rečenicu u kojoj se pominje pištolj, ne priznaje sa svojom.

Cijeneci izjave svjedoka R.N., R.V. i R.

Đ., sud nalazi da su njihove izjave nepristrasne, da isti objektivno predstavljaju događaj u okviru svog zapažanja i njihove izjave u osnovi i stoje u skladnoj međusobnoj vezi. Jedino naknadno izmijenjeni dio iskaza svjedoka R.Đ. kada je (za razliku od izjave date u istrazi) na pretresu rekao da optuženi u razgovoru sa njim nije pominjao pištolj i da će pucati, sud cijeni kao nastojanje ovog svjedoka da se ne zamjeri svom drugu - optuženom i da mu eventualno naknadnom izmjenom iskaza u tom dijelu, pokuša olakšati položaj u ovom krivičnom postupku. Uostalom, ovaj svjedok ne bi imao razloga da u istrazi govori nešto što optuženi nije rekao, a sem toga, ono što je kasnije uslijedilo od strane optuženog (da je pucao iz pištolja na oštećenog), logično se uklapa u iskaz svjedoka Radevića.

Iz zapisnika o uviđaju UP PJ Podgorica Ku.br.124/2011 utvrđuje se mjesto i vrijeme kada se sporni događaj desio, pa u zapisniku stoji da je to bilo dana 29.01.2011. godine oko 19,00 časova u Podgorici u ul. R. S. ispred ulaza zgrade .. Na lice mjesta ispred samog ulaza stambene zgrade na asfaltnoj podlozi parking prostora pronađene su dvije pištoljske čaure (na skici i fotoelaboratu označene markerima broj 1 i 2), a sa desne strane ulaza na betonskoj podlozi ispod prozora u prizemnom dijelu zgrade, pronađene su još četiri pištoljske čaure (označene markerima 3, 4, 5. i 6). Na staklu desnog krila metalnih vrata ulaza zgrade vidljiva su tri oštećenja, za koja se u zapisniku konstatuje da su najvjerovatnije nastala od udara projektila. U dijelu ulaza zgrade, iz

lijevog krila metalnih vrata ispred stepenica u lijevom čošku zatečeni su djelovi projektila koji su označeni (markerima 7 i 8). Na dijelu prve stepenice stepeništa koje vodi za spratni dio, vidljivo je oštećenje koje je kako stoji u zapisniku, najvjerovatnije nastalo od udara projektila, a takođe sa desne strane stepeništa koje vodi u suterenski dio ulaza na zidu vidljivo je još jedno oštećenje koje je najvjerovatnije nastalo od udara projektila. U zapisniku se dalje konstatuje da su u holu suterenskog dijela ulaza ispod stepenica sa lijeve strane (pored stare metalne kase u čošku) pronađena dva projektila (označena markerima 9 i 10), a ispred ovih pronađenih projektila, pronađeni su i djelovi projektila - dva komada (označena markerima 11 i 12), a pored navedenih tragova zatečen je i jedan trag tamno crvene boje nalik na krv (označen markerom broj 13).

Na fotodokumentaciji UP PJ Podgorica od 28.01.2011. godine i skici, prikazan je izgled lica mjesta sa navedenim tragovima, koji su na licu mjesta zatečeni.

Iz Izvještaja o balističkom vještačenju broj 457/11 Forenzičkog Centra Danilovgrad utvrđuje se da je na balističko vještačenje dostavljeno: čaure pet komada cal. 7,65 mm i projektili četiri komada. Tri projektila su znatno deformisana na vrhu dok je četvrti projektil rasprsnut na tri dijela. Vizuelnim pregledom kao i na osnovu geometrijskih karakteristika, utvrđeno je da sporni projektili kao i čaure pripadaju pištoljskoj municiji 7,65 mm. Na komparativnom mikroskopu upoređene su sporne čaure međusobno pa je uočeno postojanje individualnih karakteristika koje imaju indentifikacioni karakter, što znači da su sve ove čaure ispaljene iz istog vatrenog oružja.

Iz Izvještaja UP Forenzičkog centra Danilovgrad broj 691/1 o utvrđivanju prisustva barutnih čestica, utvrđuje se da je Forenzičkom centru radi utvrđivanja barutnih čestica dostavljena odjeća optuženog: jakna, majica dugih rukava i farmerice, te da je na dostavljenoj jakni dokazano prisutvo barutnih čestica u koncentraciji i rasporedu kako je to prikazano na skici koja predstavlja sastavni dio ovog Izvještaja, dok na dostavljenoj majici i farmericama, prisustvo barutnih čestica nije dokazano.

Iz Izvještaja UP Forenzičkog centra Danilovgrad broj 459/11 o trasološkom vještačenju garderobe M. K. slijedi da su na vještačenje dostavljene farmerice oštećenog marke "Replay" veličine 34. Na prednjoj strani farmerice - desnoj nogavici postoje dva mehanička oštećenja i to: na 16 cm od desne ivice nogavice i 1,5 cm od spoljnog šava desne nogavice a relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 0,9 cm, kao i na 29 cm od donje ivice nogavice i 1 cm od spoljnog šava desne nogavice, a relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 0,8 cm. Na zadnjoj strani farmerica i to na desnoj nogavici uočavaju se dva mehanička oštećenja i to: na 23 cm od donje ivice nogavice i 10,5 cm od unutrašnjeg šava, a relativna veličina tog oštećenja je 0,6 cm, kao i oštećenje na 51 cm od donje ivice nogavice i 14 cm od unutrašnjeg šava, a koje je dimenzija 2x2 cm i najvjerovatnije je nastalo usljed kontakta sa nekim oštrim predmetom. U donjem dijelu desne nogavice postoje intenzivni tragovi tečnosti tamno braon boje nalik na krv. U ovom izvještaju se na kraju zaključuje da mehanička oštećenja na farmericama izuzetim od M. K. osim oštećenja na slici broj 5, koje je nastalo od nekog oštrog predmeta, karakteristična su za oštećenja nastala dejstvom projektila ispaljenog iz vatrenog oruđa.

Iz Izvještaja UP Forenzičkog centra Danilovgrad broj 458/11 o utvrđivanju daljine pucanja, slijedi da u koliko su navedena oštećenja na odjeći - farmericama oštećenog M. K. koja su opisana u prednjem izvještaju o trasološkom vještačenju nastala od projektila iz vatrenog oružja, onda su usta cijevi od istog bila na rastojanju većem od 90 cm.

U izvještaju UP Forenzičkog centra Danilovgrad broj 460/11 o analizi "parafinskih rukavica" skinutih sa šaka oštećenog M. K. zaključuje se da nakon ispitivanja vršenih difenilaminskim testom na okolnosti prisustva nitrata, a koji nastaju sagorijevanjem baruta kod opaljenja metka iz vatrenog oruđa, na samolepljivim

folijama skinutih sa šaka oštećenog M. K. nije dokazano prisustvo barutnih čestica. Zato se ne može pretpostaviti mogućnost da je isti bio povezan sa procesom opaljenja metka iz vatrenog oruđa, prije skidanja "parafinskih rukavica".

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima UP PJ Podgorica Ku-br.124/2011 od 01.02.2011. godine, utvrđuje se da je od B.. D. oduzeto putničko motorno vozilo marke "Reno clio" reg.oznake PG CM . crvene boje sa saobraćajnom dozvolom i ključevima od istog.

Iz zapisnika o pretresanju vozila Ku-br.124/2011 od 02.02.2011. godine, slijedi da su sa navedenog vozila izuzete samolepljive folije na prisustvo barutnih čestica i to: sa vozačevih vrata, sa vrata suvozača, sa upravljača vozila, te sa vrata iza vozača i suvozača kao i sa vrata prtljažnika, dok se iz Izvještaja UP Forenzičkog centra Danilovgrad broj 453/11 o utvrđivanju prisustva barutnih čestica prilikom kriminalističko tehničkog pregleda vozila "Reno clio" reg.broj PG CN . sačinjenog od strane vještaka Ivanović Ljudmile, konstatuje da na dostavljenim samolepljivim folijama skinutim prilikom pregleda ovog vozila nije dokazano prisustvo barutnih čestica.

Na naprijed navedene pismene dokaze nije bilo primjedbi i sud iste cijeni kao sasvim jasne i uvjerljive.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Nikolić Dr Krsta od 02.03.2011. godine na koji nije bilo primjedbi i koji se zasniva na relevantnoj medicinskoj dokumentaciji, pa ga sud kao takvog prihvata, utvrđuje se da je u predmetnom događaju oštećeni M. K.zadobio tešku tjelesnu povredu u vidu prostrelne rane u predjelu desne potkoljenice sa višestrukim otvorenim prelomom desne golenjače i desne lisnjače.

U nalazu i mišljenju komisije sudskih vještaka neurospihijatra Dr Milić Stanka, psihijatra Dr Golaubović Željka i psihologa Stepanović - Ilić Branke od 23.06.2011. godine zaključuje se da je optuženi R.F. osoba prosječnih intelektualnih sposobnosti, ne boluje od trajnog duševnog oboljenja, niti težeg duševnog poremećaja. Pokazuje simptome emocionalno nezrele, nestabilne ličnosti, pojačane anksioznosti na neurotskom nivou. U nalazu Komisije dalje stoji da u koliko je postojao konflikt optuženog sa oštećenim sa fizičkim nasiljem oštećenog, to je kod oštećenog prouzrokovalo stanje afekta straha, razdraženosti, bijesa jakog intenziteta. Međutim, vremenski period od tog konflikta pa do izvršenja djela bio je dovoljan da dođe do rasterećenja prethodnog afekta jakog intenziteta, u afektivno stanje srednjeg intenziteta. Zato je Komisija mišljenja da su sposobnost optuženog da shvati značaj krivičnog djela koje mu se stavlja na teret kao i mogućnost da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili smanjeni ali ne bitno.

Nakon što je optuženi na glavnom pretresu precizirao vrijeme kada ga je oštećeni prethodno fizički napao - da je to bilo oko 12,00 časova, a kod nesporne činjenice da je djelo izvršeno tog istog dana oko 19,00 časova, Komisija vještaka u dopuni navedenog nalaza i mišljenja imajući u vidu taj protek vremena, i činjenicu da u međuvremenu nije bilo susreta niti fizičkog kontakta između njih dvojice, takođe zaključuje da je u tom periodu došlo do rasterećenja afekta razdraženosti, bijesa kod optuženog, koji je spao na nivo blažeg stepena i nije imao karakteristike patološkog afekta u vrijeme izvršenja djela, te da su sa tog razloga sposobnost optuženog da shvati značaj svog djela i mogućnost da upravlja svojim postupcima bili smanjeni, ali ne bitno, a pri kojem stavu je ostao i predstavnik komisije vještaka na glavnom pretresu.

Navedeni nalaz i mišljenje Komisije vještaka sa dopunom ovog nalaza i mišljenja, sud u cjelosti prihvata, nalazeći da su dati po pravilima struke, dovoljno argumentovani i obrazloženi, zajedno sa izjašnjenjem koje je dao ovlašćeni predstavnik ove Komisije na glavnom pretresu, pa zaključuje da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela uračunljivost optuženog bila smanjena, ali ne bitno.

Nakon sprovedenog postupka, cijeneći navode optužbe, odbranu optuženog i sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu člana 360. ZKP-a, sud je utvrdio da je optuženi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz člana 143. u vezi člana 20. KZ-a u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje orudja i eksplozivnih materija iz člana 403. stav 1. KZ-a, na način mjesto i vrijeme kako je to bliže predstavljeno u izreci presude.

Naime, nesporna je činjenica da je dana 29.01.2011. godine oko 19,00 časova, optuženi R.F. sa vozilom marke "Reno clio" došao u blizinu zgrade u kojoj je stanovao oštećeni M. K., da je zatim izašao iz vozila i došao ispred ulaza zgrade, te oštećenog telefonom pozvao da izađe, pa kada je oštećenog ugledao, prema njemu je iz pištolja marke "Bereta" cal.7,65 mm ispalio više projektila. Ove činjenice kao nesporne, sud je utvrdio na osnovu priznanja optuženog, iskaza oštećenog M., iskaza svjedoka R.N. i R. V., te Izvještaja o balističkom vještačenju Forenzičkog centra Danilovgrad. Tako optuženi priznaje da je iznajmljenim vozilom marke "Reno clio" u kojem su sem njega bili R. V. i N., došao blizu zgrade u kojoj je stanovao oštećeni, kojeg je telefonom pozvao da izađe, te istog sačekao ispred ulaza, pa kada se oštećeni pojavio, prema njemu je iz pištolja marke "Bereta" ispalio više metaka, pojašnjavajući pri tom da je u pištolju bilo 6 ili 7 metaka, smatrajući da je ispalio sve metke koje je u pištolju imao. Da je isti tom prilikom ispalio više metaka, potvrđuje se i iz iskaza saslušanih svjedoka - R. V. i R. N. koji su ga u vozilu čekali na ulici i kazali da su iz vozila čuli više pucnjeva, te iskaza samog oštećenog, koji je kazao da je nakon prvog pucnja koji ga je pogodio u nogu, uslijedilo još nekoliko pucnjeva, kao i iz Izvještaja o balističkom vještačenju iz kojeg slijedi da je na vještačenje dostavljeno pet čaura (pronađenih na licu mjesta), za koje je utvrđeno da su ispaljeni iz istog vatrenog oružja i da pripadaju pištoljskoj municiji kalibra 7,65 mm. Nakon što je optuženi započeo sa ispaljivanjem projektila u pravcu oštećenog, oštećeni je da bi se zaštitio, otpočeo da bježi niz stepenište koje vodi u podrumске prostorije, a optuženi za njim nastavio da puca, što se utvrđuje iz iskaza samog oštećenog koji je kazao da se nakon započetog pucanja bacio prema podrumu, kao i iz fotoelaborata iz kojeg se utvrđuje da na zidovima unutar ulaza kao i na vratima ulaza, postoje tragovi udara projektila, od kojih je jedan trag udara vidljiv i na zidu pored stepeništa koje vodi u podrumске prostorije, a kojim stepeništem je oštećeni bježao. Ispaljujući projekte prema oštećenom, optuženi je istog pogodio u predjelu desne potkoljenice, nanoseći mu tešku tjelesnu povredu u vidu prostrelne rane sa višestrukim otvorenim prelomom desne golenjače i desne lisnjače, a što je utvrđeno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke Dr Nikolić Krsta, u kojem nalazu je dat opis i kvalifikacija povrede. Ispaljujući projekte ka oštećenom, optuženi je kritične prilike pokušao istog da liši života na što ukazuje broj ispaljenih projektila, odnosno ispoljena upornost u pucanju u pravcu oštećenog, jer je optuženi prema oštećenom projekte ispaljivao i dok je ovaj bježao prema podrumskim prostorijama, što proističe iz iskaza oštećenog, kao i tragova od projektila u samom ulazu, od kojih se jedan trag od udara projektila upravo nalazi na zidu pored stepeništa koje vodi prema podrumu, prema kojem je oštećeni nakon započetog pucanja nastavio da bježi. Dakle, optuženi je u konkretnom slučaju, ispaljujući više projektila u pravcu oštećenog, bio svjestan takve svoje radnje, usmjerene na lišavanje života oštećenog, što je u konkretnom slučaju i htio, tj. postupao je s direktnim umišljajem. Međutim, spletom srećnih okolnosti, a prije svega bjekstvom oštećenog, stepeništem ka podrumskim prostorijama, smrtna posljedica je izostala. Zato, sa svega naprijed izloženog sud zaključuje da se u radnjama optuženog R. F. stiču sva bitna obilježja bića krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz člana 143. u vezi člana 20. Krivičnog zakonika, koje mu se stavlja na teret.

Sud je pri tom imao u vidu navode optuženog, da je ispaljujući projekte u pravcu oštećenog, pištolj bio usmjerio "na niže". Međutim, imajući u vidu naprijed izloženo, kao i visinu tragova udara projektila (tj. visinu od poda) na vratima - staklima vrata kroz koja je pucao (a što je vidljivo iz skice lice mjesta i fotodokumentacije), kao i visinu traga udara projektila na zidu pored stepenica kojima je prema podrumu oštećeni bježao, sud takve navode odbrane ne prihvata, već ih cijeni samo kao pokušaj izbjegavanja ili umanjenja krivično - pravne odgovornosti.

Sud je takođe imao u vidu navode branioca optuženog, da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom djelu ubistvu na mah u pokušaju iz člana 145. u vezi člana 20. KZ-a, jer je kako navodi, nesporno da je izvršenju djela prethodio napad od strane oštećenog i to bez krivice optuženog, koji je doveo optuženog u afektivno stanje koje se mora okarakterisati kao afekat jačeg intenziteta, a koji je neophodno potreban da bi postojalo ovo krivično djelo, tj. ubistvo na mah. Međutim, ni ovi navodi odbrane nijesu prihvatljivi, jer imajući u vidu nalaz i mišljenje Komisije vještaka, slijedi da u vrijeme izvršenja djela, optuženi nije bio u stanju afekta, razdraženosti jakog intenziteta. Ovo sa razloga što je usled protoka vremena (od momenta fizičkog napada oštećenog na optuženog pa do izvršenja krivičnog djela), taj afekat koji je bio jakog intenziteta u vrijeme izvršenja djela, splasnulo na nivo afekta blažeg, odnosno srednjeg intenziteta, kako je to već naprijed obrazloženo.

Sud je kao tačne prihvatio navode odbrane optuženog, da je prethodno, tog istog dana kada je izvršeno predmetno krivično djelo, i to oko 12,00 časova u gradu, došlo do susreta i svađe optuženog i oštećenog, da je u toj svađi oštećeni fizički napao optuženog i to povodom duga koji mu oštećeni nije vratio. Sud je ovo utvrdio imajući u vidu iskaz optuženog kao i iskaz saslušanih svjedoka: R. .N R. V. i R. Đ.. Tako optuženi dosledno (u svim fazama postupka) u svojoj odbrani navodi da se prethodno tog istog dana, kada je pucao na oštećenog, sa istim srio u gradu - kod zgrade "Beko", da ga je oštećeni uhvatio za ruku i "odvukao" u prolaz koji vodi ka unutrašnjosti objekta "Beko", da mu je tražio novac koji mu je od prije šest mjeseci dugovao i to u iznosu od 600,00 eura, koji on nije imao da vrati i da ga je zatim oštećeni nekoliko puta udario šamarom, te tom prilikom mu nanio povredu u predjelu gornje usne, koja mu je od zadatog udarca bila natečena. Uz to, svjedok R. N. u svojoj izjavi je naveo, da je toga poslijepodneva kada su se on i F.našli (neposredno prije izvršenja krivičnog djela), vidio da je F. (tj.optuženom) bila otečena usna a da je kasnije od nekih momaka iz svog kvarta preko Morače saznao da je F. imao neki konflikt sa K. (tj.oštećenim) i to zbog novca koji je F. K.dugovao. Sem toga, svjedok R. V. navodi dok su se navedenog dana vozilom "Reno clio" kretali u pravcu naselja pod Goricom da je F. razgovarao sa nekim i u tom razgovoru pominjao vraćanje nekih para, a odmah nakon završene pucnjave, da je F. dotrčao u vozilo i rekao: "vozi me, upucao sam ono pašče, neće me nikad više taći u životu", a da je sjutradan saznao da je prethodnog dana F. izudarao K. za koga se inače priča da "kamatari", tj. da daje pare na zajam. Svjedok R. Đ. takođe je potvrdio da je toga dana kada je F. došao kod njega kod autobuske stanice, vidio da je F. bila povrijeđena usna, a na njegovo pitanje što mu je to na usni, da mu je odgovorio: "vidi šta su mi uradili", te tom prilikom prstima izvrnuo usnu i nastavio: "neće svaki zec dizati kurac na mene", a potom nastavio da priča kako će naći pištolj i pucati "na njega", ne govoreći pri tom na koga, ali da je očigledno mislio na osobu koja ga je napala, tj.nanijela mu tu povredu.

Imajući u vidu prednja kazivanja ovih svjedoka, koja stoje u skladnoj međusobnoj vezi kao i kazivanje samog optuženog koje je dosljedno i stoji u skladu sa iskazima ovih svjedoka, sud nesumnjivo zaključuje da su tačni navodi optuženog da je prethodno, tog istog dana, kada je pokušao lišti života oštećenog, oštećeni njega fizički napao zbog neizmirenog novčanog potraživanja, nakon čega se optuženi spremio s pištoljem da ga napadne, što je te iste noći oko 19,00 časova i učinio kako je to i opisano u izreci presude. Ali imajući u vidu navedeni nalaz i mišljenje Komisije vještaka i već naprijed iznijete razloge, sud nije prihvatio navode odbrane da se u konkretnom slučaju radi o ubistvu na mah u pokušaju. Sud je imao u vidu navode oštećenog M. K. da prethodno, kritičnog dana nije fizički napao optuženog, da se s njim toga dana navodno nije ni vidio i da optuženom nije pozajmljivao novac. Međutim, kod svega naprijed izloženog, takve navode oštećenog sud ne prihvata, već cijeni kao njegovo nastojanje da prikaže da taj sukob sa optuženim nije nastao zbog nevraćanja pozajmljenog novca, bez obzira što se po izjavi svjedoka R. V. za njega (tj.za oštećenog) priča da "kamatari" tj. da daje pare "na kamatu".

Sud je dalje utvrdio da je optuženi u sticaju sa navedenim krivičnim djelom, tj. sa krivičnim djelom ubistvo u

pokušaju iz člana 143. u vezi člana 20. KZ-a, izvršio i krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403. stav 1. KZ-a. Naime, optuženi je navedenog dana na javnom mjestu neovlašćeno nosio pištolj marke "Bereta" cal.7,65 mm, a nesporno je da za taj pištolj nije imao izdat oružni list, kojih činjenica je svakako bio svjestan, tj. svjestan da nosi oružje na javnom mjestu i da to čini neovlašćeno, te postupio protivno članu 27. i 11. Zakona o oružju ("Sl.list RCG"49/2004). Zato se u njegovim radnjama stiču i sva bitna obilježja bića krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 403. stav 1. KZ-a.

Pošto je sud utvrdio da je optuženi R. F. izvršio krivična djela koja mu se stavljaju na teret istog je valjalo oglasiti krivim i kazniti.

Prilikom odmjeraivanja kazne, sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio njegovu mladost (rođen 1987. godine), okolnost da ga je oštećeni tog istog dana fizički napao u gradu i da je zbog toga njegova uračunljivost bila smanjena, mada ne bitno, te da se oštećeni nije pridružio krivičnom gonjenju. Sud je pri tom imao u vidu okolnost da je optuženi ranije osuđivan (uslovnom osudom a što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije), ali s obzirom da nije osuđivan za teška krivična djela sud mu osuđivanost nije uzeo kao otežavajuću okolnost. Navedene olakšavajuće okolnosti u svojoj ukupnosti, u odsustvu otežavajućih, po ocjeni suda mogu se smatrati naročito olakšavajućim okolnostima u smislu čl.45 i 46 KZ, pa je sud optuženom za krivično djelo ubistvo u pokušaju iz člana 143. u vezi člana 20. KZ-a ublažio kaznu utvrđujući mu kaznu zatvora ispod minimuma zakonom zapriječene kazne za ovu vrstu krivičnih djela, te u smislu člana 48. KZ-a prethodno utvrdio pojedinačne, a zatim izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 8 mjeseci, smatrajući da se tako izrečenom kaznom može postići svrha kažnjavanja iz člana 32. KZ-a, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz člana 4. stav 2. KZ-a.

U izrečenu kaznu zatvora optuženom se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 04.02.2011. do 27.07.2011. godine u smislu čl.51 st.1 KZ.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je na osnovu člana 199. i 202. ZKP-a, pa kako je optuženi oglašen krivim,obavezan je na plaćanje troškova u ukupnom iznosu od 1.072,00 eura od čega: na ime sudsko medicinskog vještačenja Dr Nikolić Krstu iznos od 82,50 eura i Komisiji vještaka na ime psihijatrijskog vještačenja iznos od 990,00 eura.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR,
Alibalić Emina

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Ćupić Ratko

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Crne Gore u roku od 15 dana od dana prijema prepisa iste, a preko Višeg suda u Podgorici

Za tačnost otpavka tvrdi
i ovjerava
namještenik suda
